

SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr.96.

2024. gada decembris, Mazsalača

VĒRTS ATRAST PRIEKU IKDIENAS NOTIKUMOS UN TIKŠANĀS BRĪŽOS

Man patīk pasakas ar ļoti labām beigām,
Un sniegs, un eglīte, kam zaros sveces mirdz,
Un vecītis, un mīļas dāvaniņas,
Un bērnu smiekliem greznots Ziemassvētku prieks.

Man saka, netici, ir rūķi izdomāti,
Un kamanas, un salatēva maiss.
Bet kā lai neticu, ja sidrabaini zvana
Ap mani šodien ūdens, zeme, gaiss?

Tāds priecīgs satraukums, kad dzirdu klusus soļus,
Pie durvīm pieklauvē un grib lai iekšā lūdz.
Tas svētku laiks, pie katra ciemos nācis
Un prieku atnesis ne saukts, ne aicināts.

Nu var jau būt, par skaļu teikts, ka tas ir brīnums,
Bet varu apgalvot, tas ir kas ļoti skaists,
Ja tumsā gaismas mirkli pēkšņi dedzis,
Pavisam kluss un mājīgs Ziemassvētku laiks.

Aiva Bergsone

Lai tīras debesis

Lai zilas
Lai saulrieti
Mierīgi jūrā krīt
Un no mierīgām debesīm
Lietus lāses lai krīt
Lai rudenī lapas krīt
Un lai laikā
Savā laikā un mierīgi
Baltas sniegpārslas krīt
Lai jūra vienmēr
Ir tur - aiz kāpām
Un no rītiem var sauli
Mierīgi sagaidīt
Lai reižu pa reizei
Var acis uz debesīm pacelt
Un apjaust
Cik tas ir labi
Ka zilās debesīs
Var putni mierīgi lidot
Un jūra arvien vēl turpat
Pa taciņu cauri mežam
Kur priedes pretim
Zilām debesīm tiecas

Marika Višņevska

Visi vēlas būt bagāti, laimīgi, veseli.

Ne visiem izdodas. Kāpēc tā? Šoreiz par karmu nerunāsim. Šoreiz par vienu no atslēgām, kas atver resursu plūsmu, lai visa pietiktu. Un tā ir pateicības sajūta sirdī. Nevis formāls paldies vai pateicos, bet īpaša silta, labsajūtas un pateicības sajūta, kas tek caur sirdi, kad ej iepirkties, kad esi vesels, kad apkārt labi cilvēki. Šī sajūta atver vārtus uz neitro enerģiju un dod iespēju tai piepildīt mūsu vajadzības. Pateicīgs cilvēks ir atvērts uz Dieva klātesamību savā dzīvē. Ja pateicības sajūtas nav, jātīra sirds centrs, jo to notēlot nevar, bet formāls *paldiesiņš* nestrādā.

Esmu novērojusi, ka sevišķi smagi ar šo lietu ir tiem, kuri ir gudrākie no gudrākajiem un vienīgie visu zina labāk par pārējiem un otra šķira ir tie, kuri uzskata, ka viņiem viss pienākas un nav vērts būt pateicīgam. Varat man neticēt, bet....bet....bet, ir tik forši būt Dieva mīlestības laukā un ir tik forši priecāties par dzīvi un būt pateicīgam par visu, ko tā mums sniedz. Esam!

Kolneja Līga

Jā, tā saka, ka Ūdensvīra laikmets – informācijas laikmets, bet ...

Par kādu informāciju runa? Par to, kura mums te kā nebeidzami informācijas plūdi gāžas virsū? Ja tā, tad Ūdensvīra laikmets sācies ar to, ka cilvēka uztveres spējai tendence sašaurināties līdz Instagram, Tik-Tok klipu apjomam. Nu nevar cilvēks tik daudz informācijas aptvert!

Nē. Mīļie, runa nav par to informāciju. Ūdensvīra laikmets saistīts vispirms ar tiem informācijas laukiem un plūsmām, kuras mūsu uztveri vēl nemaz nav sasniegušas.

Tās ir bezgalīgas, burtiski tā – bezgalīgas informācijas plūsmas, kuras plūst caur mums kā ... i z j ū t a s. Mēs no šī Ūdensvīra ūdens spaiņa šļāciena labi ja vienu molekulu varam uztvert. Viss pārējais tek mums cauri kā kādam sietam: kaut kas aizķeras, kaut kas ne.

Ūdensvīra laikmets ir par tiem informācijas laukiem un plūsmām, kuras mēs nu tikai mācāmies uztvert – savās izjūtās. Un tad jau no turienes mums ierastajā informācijas laukā “izlec” kaut kas, kas kādā apziņā aizķēries kā kāds gaudiņš sietā. Un tad cilvēkam prieks, viņš to dāvā pasaulei kā s a v u lielo Patiesību.

Tālab tagad informācijas tik daudz, tik izkliedēta, pretrunīga, “pa gaisiem”, ka orientēties šādā “baltajā troksnī” grūti. Neprotam. Vienkārši neprotam. Pagaidām. 😊

Aurika

Ja gribi izmainīt pasauli, tad rītu sāc ar skaisti saklātu gultu.

Ja tu no rīta esi rūpīgi saklājis gultu, tad dienu esi sācis ar pirmo izpildīto uzdevumu. Tas liks tev justies lepnam un iedvesmos darbus turpināt vēl, un vēl un vēl... Rezultātā, pirmais labi izpildītais uzdevums pavilks līdzīgi daudzus citus ieplānotos dienas darbus. Tas apstiprinās faktu, ka arī mazām lietām ir nozīme, un apziņu, ka, ja tu spēj paveikt mazus darbiņus, tad spēsi paveikt arī lielas lietas.

Bet ja tava diena, kādu no tevis neatkarīgu iemeslu dēļ, nebūs izdevusies, tu atgriezīsies mājās un tur tevi sagaidīs skaisti saklāta gulta. Tevis saklāta gulta. Un tā tev raisīs domas, ka rītdiena būs labāka par šodienu.

Sarmīte Pīka

Brīdī, kad trauksmaini vēji sāk pūst

Un zari kā iedomas apkārt tad lūst
Caur ūdeni skalojot - skalojas, plūst
Staros izstaro, un reiz Par Sevi kļūst...

Kā puzzles gabalus kopā savāc
Un viss liekais, kad vairs nenomāc
Tad Lēnām vai strauji atpakaļ nāc
Un dzīvi beidzot izbaudīt sāc...

Ilva Freimane

16.11.2024

tik trausli, tik nepielūdzami trausli ir

tie mirkli, kad pieskaries Dievišķai mīlestībai un esībai, nevis virsiņā, putiņās, bet tai dziļākā būtībā, caur dziļu patiesu pateicību, tādu kas tik pamatīga kā rudzu maizes klaips, kas piesātināts ar spēku, jaudu un mīlestību... mīlestību uz zemi, mīlestību uz dzimtu, saknēm un jauna radīšanu... piepildīts un piesātināts... tā, kā dzimtas viedā sievu, kas mīca abarā maizi, tā ar katru kustību, ar visu savu būtību iemīca tajā to enerģiju un jaudu, to spēku un zināšanu, kas katram šai saimē līdzī nāk kā svētība, tik pamatīgi, sasakņoti un Kosmiski viegli, caur ūdeni ielaists plūsmā, caur uguni nostiprināts... tā būtība neredzama, bet sajūtama līdz visdziļākām dziļēm, kas iesakņojušās plaši un dziļi tavā esībā...

esi... un nesi to tālāk...

esi... un radi...

esi... un piedzīvo...

esi... un esi mierā...

esi... mīlestībā...

esi... pateicībā...

Māra Tīmane

Tik tuvu.

Tik tuvu un reizē tik tālu tu biji...

Vai Saturna tuksnešus ieraudzīji?

Skatos vien aizmirstās brūkošās akās.

Kur rudens ir sanesis krāsainās lapas.

Ja paņemšu tās, kas izskatās glītas...

Vai mūsu dzīves tur ierakstītas?

Sirds sāp par to un es nezinu, kā...

Kas būs tikai nākamā Visumā...

Ne jausmas, ko šis laikmets man dos.

Tāpēc starp gadsimtiem apstājos...

Taču, kad zvaigžņu milti atkal tiks bērti...

Es būšu turpat... pie sentēvu klētīm.

Aivis Vasiļevskis, 2024

Vijīgi un plūstoši domas rindojas,

kad sajūtās ienāk atbildes, kas ved uz esības būtības apziņu...

Vērts atrast prieku ikdienas notikumos un tikšanās brīžos ar otra cilvēka domu pasauli, lai pabūtu citādās sajūtās...

Ceļā sastaptās, ieraudzītās zīmes nemaldīgi ved tīru domu un skaidras apziņas virzienā...

Esība iedvesmo radīšanai...

Radīšana dievišķo pasauli...

Gaisma ataut un nes svētību...

Acīs parādās mirdzums, lielās Gaismas atspīdums...

Esam Gaismā un līdzsvarā, savā centrā, kodolā...

Esam...

• **Zanda IvaNova (Vītola)** •

Ir gada nogale, kad pārdomājam, kāds bijis aizvadītais, ko jaunu varētu paveikt nākošajā...

Priecājos, ka mans SIRDSPRIEKŠ ir kļuvis par vērtīgu lasāmvielu vēl kādam nu jau 8 gadus un no sirds pateicos par labajiem vārdiem gan satiekoties, gan vēstulītēs, ko arvien gaidu. Pateicos avīzītēs ievietoto tekstu autoriem, kuru vārdi snieguši atbalstu tik daudziem...

Novēlu visiem baltus un priecīgus Ziemassvētkus!

Un – uz tikšanos nākošajā gadā! ☺

Maija

Sūti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un

ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam**

uz e-pastu: reinaldemaija@gmail.com

www.draugiem.lv ; www.facebook.lv

Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, rakstīto savāca un šo radīja - **Maija Reinvalde** - Mazsalacā